

terrā: s; boies qui sunt in mūdō: v; diligēte mūn-
dū oportet intelligi: quib; illuminādis apli missi
Let. si sunt. ¶ Nō pōt civitas abscondi sup montē p̄sti-
tuta. i. fundata sup insignē magnāq; iusticiā: quā
Let. significat etiā ipe mons in q̄ disputat dñs. ¶ Nō
q; accendit lucernā: z ponit eā sub modio. Quid
putam? ita esse dicit sub modio: vt oculatio ran-
rum lucerne accipiēda sit: anq; diceret nemo accē-
dar lucernā: z occultet illā? An aliqd etiā modius
significat: vt b̄ sit ponere lucernā sub modio: sup
oīa facere corpis cōmoda q̄ p̄dicatōne v̄itar: vt
iō q̄sq; v̄itarē nō p̄dicet: dū timet ne aliqd in reb; corp-
alib; z sp̄alib; molestie pariat. Et b̄n modius
dicit: siue p̄pter retributionē mēsurę: q; ea quib; q; recipit
vniūsq; q̄ gessit i corpē: vt illic inquit apls recipiat
vniūsq; q̄ gessit i corpē: vt rang; de b̄ modio cor-
Mat. 7. poris alio loco dicit. In q̄ em mēsurā mēsi fuerit: z
in ea remetiet vob;. Siue qm̄ sp̄alia bona q̄ cor-
porē pagunt: cetera dicit significat mēsurāz incho-
ant z trāsūt: quā fortassis significat modius eter-
na fō z sp̄italia nullo tali sine coercent. Nō em̄
ad mēsurā dar de sp̄iritū. Sub modio q̄ lucernā
ponit: q̄ quis lucē doctrine bone cōmodis sp̄alib;
obscurat z tergite: sup cadelabz autē: q̄ corp; suum
miserio dei subicit: vt supior sit p̄dicatio veritatē:
et inferior sit seruit; corpis: p̄ ipam tñ corpis fuit
tūc excellētor luceat doctrina q̄ p̄ officia corpora-
lia. i. p̄ vocē z lingua: z ceteros corpis motus i bo-
nis opib; insinuat dicit. Sup cadelabz q̄ po-
1. Cor. 9. nit lucernā apls cū dicit: Nō sic pugno rang; acrē
verberas: s; castigo corp; meū z seruituti subijcio
ne forte alijs p̄dicatō: ipe reprobo efficiat. Q̄ vero
Let. ait: ¶ Ut luceat oib; q̄ in domo sūt: domū puro di-
ctū habitationē boim. i. apm̄ mūdū: p̄pter id qd
supius ait: vos est; lux mūdū: s; si domū quisq;
Let. velit accipere eccliam: neq; hoc absurdū est. ¶ Sic
luceat inq̄ lux via corā hoib;: vt videant opa via
bona: z gl̄ificēt patrē v̄m q̄ in cel̄ est. Si tārimo
do diceret: sic luceat lumē v̄m corā hoib;: vt vide-
ant bona facta v̄a: sine p̄stituisse videt; i laudi-
bus boim: q̄s querūt h̄ p̄p̄tate: q̄ ambiūt bono-
reaz cupiūt inamissimā gl̄iaz. Contra q̄s dī. Si
Gal. 1. ad huc hoib; placere xpi serui nō eēm. Et p̄ p̄p̄e-
ps. 5. tā. Qui hoib; placet: p̄fusi sunt: qm̄ de n̄nihil fecit
3. Idem. illos. Et itez: De p̄fringer ossa hoib; placētium.
Gal. 6. Et rursum apls. Nō efficiamur inanis gl̄ie cupidi.
1. Cor. 11. Et ipe itez: Prober autē se b̄: z tunc in semet ip̄o
gl̄iam habebit z nō i altero. Nō qm̄ dicit vt v̄s
deat bona facta v̄a: s; addidit: gl̄ificēt p̄tē v̄s
strū q̄ in cel̄ est: vt b̄ ip̄o q̄ h̄ bona opa placeat
hoib;: nō ibi sine p̄stituat vt hoib; placeat: s; refe-
rat b̄ ad laudē dei: z p̄pterea placeat hoib;: vt i il-
lo gl̄ificet de;. Hoc em̄ laudāndus expedit vt nō
hoim: s; deū honorēt: sic i ip̄o hoie que portabat
dñs oñdit: vbi ammirātes turbe de pal̄rico sana-
to: v̄tutes ei; sic i euāgelio sēp̄ū est: n̄m̄v̄tē z gl̄i-
ficauerūt dei: q̄ dicit p̄tēs talē hoib;. Lūc; imi-
Act. 9. tator apls paul; dicit: Tārū audicēs erāt qz qui
aliqui nos p̄fēbāt: n̄c euāgelizat fidē quā aliqui
vastabat: z i me magnificabat eum. Postea q̄ q̄
cobortat: est audicēs: vt se p̄parēt ad oīa sustinen-
da p̄ v̄tute atq; iusticia z vt nō abscederet bonis
qd̄ accepturi erāt: s; ea benignolētia disceret vt ali-
os doceret: nō ad laudē suā: s; ad gl̄iam dei bona
sua opa referēs: incipit tā coa informare z doce-
re qd̄ doceat. Tang; si querēt dicēs: Ecce volū-

mus z oīa sustinere p̄ noīe tuo: z doctrinā tuā nō
abscondere. S; qd̄ est b̄p̄m qd̄ veras abscondit: z p̄
quo iubet oīa tolerare? Nūquid alia dicitur es
p̄tra ea q̄ in lege p̄tra sunt? Nō inq̄. ¶ Nolite pu-
rare: qm̄ veni solvere legē aut p̄p̄tates. Non ve-
ni solvere: s; adimplere. In bac s̄nia duplex sens;
est: fm̄ v̄tūq; tractādū est. Nam q̄ dicit: nō veni
solvere legē sed ad implere: aut addēdo dicit qd̄ mi-
nus habet aut faciēdo qd̄ habet. ¶ Ill; q̄ p̄tē p̄side-
remus qd̄ primū posuim;. Nā q̄ addit qd̄ minus
habet: nō v̄tūq; soluit z dicit: s; mag; p̄ficiēdo
p̄firmat. Et iō sequit; z dicit: ¶ Amen dico vobis:
donec trāseat celū z terra: iota v̄nū aut v̄nū aper-
nō p̄scribit a lege: donec oīa fiāt. Dū em̄ sūt etiaz
illa q̄ addunt ad p̄fectionē: n̄m̄mag; sunt illa q̄
p̄missa sunt ad inchoationē: Qd̄ autē ait tota v̄nūz
aut v̄nū aper nō trāset a legem̄bil potest aliū inq̄
relligioni vebemēs exp̄ssio p̄fēctōis: q̄ p̄ l̄ras sin-
gulas demonstrata est: inter q̄s l̄ras iota minus est
ceteris: qz vno ductu sit aper aut est etiā ipsi; aliq̄
in sumo p̄ricula. Quib; v̄bis oñdit in lege ad effe-
ctū etiaz mīma q̄s p̄duci. Deniq; subicit. ¶ Qui
em̄ soluerit v̄nū de madans istis mīmis: z doce-
rit sic hoies mīmus vocabit i regno celoz. Man-
data ergo mīma significat p̄ v̄nū iota z p̄ v̄nūz
ap̄tē. Qui ergo soluerit z docuerit sic: id est fm̄
id qd̄ soluit: nō fm̄ id qd̄ inuenit z legit: mīmū
vocabit i regno celoz: z fortasse nō erit i regno
celoz vbi nisi magni esse nō possunt. ¶ Qui autē fe-
cerit z docuerit sic: Qui autē fecerit: hoc est: qui autē
nō soluerit z docuerit sic fm̄ id qd̄ non soluit. Qd̄
fō magnus vocabit i regno celoz: sequit; vt cri-
am sit i regno celoz: quo magni admittunt. Ad
hoc em̄ p̄inet qd̄ sequit;. ¶ Dico em̄ vobis nisi ab-
undauerit iusticia vestra plusq; scribar; z p̄beris;
ozum: nō intrabit i regnū celoz. id est. nisi non
solū illa mīma legis p̄cepta impleuerit; que incho-
ant hoies: sed etiā ista que a me addunt: qui non
veni solvere legē sed adimplere: non intrabit i
regnū celoz. Sed dicit mibi: Si de illis manda-
tis mīmis cum supius loquer; dicit mīmū
vocari i regno celoz: quib; v̄nūz coz soluerit et
fm̄ suā voluntatē docuerit: magnū autē quisq; vo-
cari qui ea fecerit z sic docuerit z ex eo tā i regno
celoz: futur; esse qz magnus est: quid opus est ad;
di p̄cept; legis mīmis: si tam i regno celoz: pos-
testesse quia magnus est quisq; ea fecerit z sic
docuerit? Quapropter sic est accipiēda illa senten-
tia: qui autē fecerit z docuerit sic magnus vocabit;
tur i regno celoz. id est nō fm̄ mīma: sed fm̄ ea
que ego diciturus sūz. Que sunt autē ista? Ut abū-
det inquit iusticia vestra sup scribar; z p̄baris: coz;
qz nisi abundauerit: nō intrabit i regnū celo-
rum. Ergo qui soluerit illa mīma: sic docuerit
mīmū vocabitur: qui autē fecerit illa mīma
et sic docuerit: non tam magnus habendus est et
idoneus i regno celozum: sed tamen nō tam mī-
nimus q̄ ille qui soluit. ¶ Et autem sit magnus ac-
qz illi i regno aptus: facere debet z docere sic xps
nunc docet. id est. vt abundet iusticia q̄ sup scri-
barum z p̄baris: cozum: per quam intrēt i regnū
dei. Amen.

De virginibus.
Aththet. xiii.